

Настана зима и онзи му братъ са расхождаше на широко, обрадванъ, че той си е свършилъ всичката работа и нѣма вече грижа, освѣнъ да яде и да пий на готово. На него бѣше са паднало и бранището (корія) отъ баща имъ, та имаше много дърва за горене и дѣцата му немръзливъ. Другий сиромашъ, като нѣмаше отдѣ да си насѣче дръвца, и откъмъ пари скъсанъ, трѣперяше и дѣцата му озебнали, свивахъ са около майка си, която ги обливаше съ сълзи. Веднѣжъ той отиде при брата си и му са примолу да го остави за да си насѣче баремъ един колца дърва, но той нито го погледна. Тогава отчаянъ, върѣга воловетъ и отива да си насѣче дърва отъ бранището: »не ли ми е бащино думаше си, защо да са свѣнж и да джиганувамъ за едно дръвце?« Това като си помисли и запъти са къмъ бранището, отдѣто си напълни колата, и върна са у дома си. Но едно врѣме братъ му разбралъ, че онзи си насѣкълъ дърва отъ бранището, но тогава бѣхъ вече изгорѣли, а той като неможѣше да направи друго, поиска да му заплати дървата. И наистина безсѣвѣстнѣи щѣше да го обади на сѣдника и да иска съ сила да му са платятъ дървата, ако не бѣше му дошло на главата това примѣждіе:

Братоненавистникътъ имаше само двѣ дѣца, които са разболѣхъ тъкмо тогава, когато бѣше са развърлувалъ да сѣди брата си за дървата; дѣцата, задушени отъ гърлоболіе, умирагъ слѣдъ три дни, а по деръ единъ мѣсець умира и жената му, която бѣше паднала въ скърбъ, отъ милость къмъ дѣцата си. Сега той заборава дърва и всичко та си мислѣше какво ще прави самъ самниничекъ въ къщѣ, като кукувица. Но до тука са не свърши неговото злополучіе; той лѣгна болень, и болестъта му са усилваше,—простаکتъ незнае да прѣдвари злото, а чака да му умине отъ само себе си; за него лѣкаръ и цѣрове сж лѣжа и измама.— Но той като единъ дивакъ, безъ да са погрижи за здравіето си, остави са и умрѣ мърцина;